

Mezinárodní turnaj v Maďarsku očima Erika Klemše

Na konci dubna mě kontaktoval můj kamarád Franta Králík a zeptal se mě, jestli bych s ním, jeho partnerem Patrikem a havířovským Kamilem Žylkou nechtěl jet na turnaj do Maďarska, přesněji do Balatonfoldvaru ležícím na břehu Balatonu. Samozřejmě jsem nadšeně souhlasil, našel jsem si nějaké informace o tomto městě se strašným názvem a už se těšil na turnaj. Nastal den D, ve čtvrtek 24.5. jsem vlakem z havířovského nádraží vyrazil směr Uherské Hradiště, cesta plynula rychle, ještě navíc ke mně v Přerově přistoupil Franta cestující z Prahy a šťastný díky úspěšně složené zkoušce.

Do Uherského Hradiště jsme dorazili kolem půl páté, na nádraží už na mě čekal Kuba Vojtík, se kterým jsem potom, co jsem si odložil věci, šel hrát discgolf. Pro mě to byla discgolfová premiéra, ale musím říct, že si tuto zajímavou hru ještě někdy rád zahraju. Potom jsem se šel ubytovat na místo mého přespání, kde jsme si zahráli různé zábavné hry a potom šli spát.

Ráno, plní sil, jsme kolem jedenácté hodiny vyrazili ve složení Erik Klemš-Patrik Bouřa-Franta Králík-Kuba Vojtík-Kamil Žylka směr Maďarsko, po celkem hladké cestě komplikované jen hořícím Bzeneckým lesem jsme dorazili kolem 16:00 do Balatonfoldvaru, kde jsme se ubytovali v hotelu a setkali se se zbytkem naší výpravy - hradištskými Michalem Králíkem, Honzou Novotným a Honzou Mrázem, kteří společně s Kubou Vojtíkem tvořili jeden tým pojmenovaný UH-Band, nám vybrali jméno organizátoři a to CZ/Juniors, museli jsme se s tím smířit a už se šlo hrát. První tři kola jsme zahájili dobře a po 3. kole jsme se nacházeli na pěkné 4. pozici z celkového počtu 22 týmů, huře na tom byl náš druhý tým nacházející se na druhé straně výsledkové listiny. Bohužel poslední páteční kolo se nám příliš nepovedlo a vlivem únavy z cesty a mých chyb jsme prohráli 6:24. Nutno dodat že poslední kolo se hrálo pozdě v noci, snažili jsme se oklepat z prohry a řekli jsme si, že zítra to bude lepší, přenocovali jsme na 10. místě z 22 týmů, někteří si ještě povídali, někteří už šli spát.

Dověděli jsme se, že v sobotu se bude hrát až v 13:00, takže jsme si naplánovali koupání v Balatonu, po snídani a malém nákupu jsme se opravdu vydali do Balatonu, kde jsme po patnáctiminutovém pochodu došli do místa, kde už jsme měli vodu po krk. Po krátkém koupání jsme se vrátili na hotel, kde jsme zjistili, že Franta se šel koupat i s klíči od pokoje, které jsou nyní už navždy utopené v Balatonu, naštěstí dostali klíče náhradní.

Odpoledne se nám příliš nedařilo, měli jsme jednak trochu smůly, navíc já jsem dost kazil v dražbě a tak jsme se stále propadali níž a níž, dokonce nás předběhli i Maďarští junioři, naši největší konkurenti o cenu pro nejlepší juniorský tým, kterou byla pozvánka na turnaj do Rakouska na zimu (ubytování, startovné, jídlo), kterou jsme opravdu chtěli vyhrát, bohužel Maďaři nám dvě kola před koncem utekli už na rozdíl 13VP, když jsme navíc v předposledním kole prohráli 14:16, mysleli jsme, že je vše ztraceno, ale Maďaři prohráli ještě větším rozdílem a tak jsme náskok stáhli na 7VP, v posledním kole jsme se velmi snažili, byla z toho ale jen remíza 15:15. Po zveřejnění výsledků nastal smutek, skončili jsme o 1VP za maďarským týmem, navíc kdybychom získali stejný počet tak bychom byli před nimi, prohrát tímto rozdílem bylo opravdu nešťastné, protože stačilo zahrát lépe některé z 90-ti odehraných rozdání a už bychom cenu brali my, náš druhý tým se zmátožil a skončil také o 1VP za námi teda na 17. místě, my jsme byli s naším 16. místem nespokojeni a ještě jednou se tímto chci omluvit týmu za moje chyby. Po dohrání jsme se bavili hraním společenským her nebo povídáním, spát jsme šli až celkem pozdě večer.

Ráno jsme se vydali na cestu a díky dobrému Frantovu řízení uběhla celkem rychle, z auta jsem vystoupil ve Starém Městě a vydal se co nejrychleji na cestu domů. Chci poděkovat Frantovi za nabídku na účast na turnaji, za dopravu a ubytování, za možnost se turnaje účastnit od organizátorů a svému týmu za hru.

Erik Klemš